

• SOLRENNING

MOTTATT

for Hordaland
28 AUG. 1986

AUGUST 1986

INNHOOLD

OPPOVER ELLER NEDOVER	3
PARTISKOLEN	3
KK-ÅRET OG HØSTKAMPANJA	4
PLAN HØSTEN 1986	9
RAPPORT FRA DISKUSJONENE OM 3. VERDEN	10
2. RANGS BESUDLINGSARBEID?	13
OM RØD UNGDOM	14
ÅPNE MØTER	15
BØLLEKURS	15
KVINNEFRONTEN	15

OPPOVER ELLER NEDOVER.

Velkommen til haustturen. Det har flata litt ut i sommar, og vi kan no velje om vi skal gå oppover eller nedover. Nedover i den sosialdemokratiske sumpen, eller oppover til frihetens rike. Du går lettare nedover. Ikkje motstand den vegen. Du går lettare på flata og. Då kan alt vere som før. Men då når du ikkje frihetens rike heller. Ja, du hindrar alle dei som må ta turen anten dei vil eller ikkje.

Javel, så skal vi gå oppover då. Vi har ein første kamp som vi skal oppå denne hausten. Han heiter Klassekampen og ligg no på kote 2000. Det er svært bratt før vi kjem opp der. For å klare det må alle ta eit godt tak. Vi gikk ein tur i vinter og. Då var turen kortare. Vi kom ikkje heilt fram då. Hovudgrunnen til det var at ikkje alle tok eit godt tak. Nokre få har for alle. Det er ikkje ein god stil. No tenker eg at alle vil ta i. Har eg ikkje rett i det? Og gjør vi det, så blir vegen til frihetens rike noko lettare for alle dei andre. Er det ikkje derfor vi driv på med dette?

Dei som leiar småflokkane og dei som tar gode tak for å nå målet, må gjøre mykje for å oppildne dei andre så dei og ber ein god del av bora. Bare nokre få som ikkje duger, får ta lettvegen aleine. Då blir vi ein gjeng av småflokkar som drar i lag i samme lei. Klarar vi det, får vi og med oss alt vi treng for neste etappe, då det viktigaste blir å skaffe endå fleire til å bere med oss.

Lykke på ferda! Alle sammen!

15.08. To [REDACTED].

```

*****
*
*      PARTISKOLEN
*
*      Kurs 3001
*
*      KURS I POLITISK ØKONOMI
*
*      Lørdag 22.11 - Søndag 23.11
*
*      NB. Obligatorisk for de som er innmeldt
*      i partiet etter 1.1. 1984.
*
*      Tid og sted får du hos lagstyret.
*
*      VELKOMMEN!
*
*
*****

```

KK-ÅRET OG HØSTKAMPANJA

Vi gjengir her et skriv som er sendt alle avdelingsstyrer om KK-året.

Til avdelingsstyret.

Oslo, juni 1986.

Kjære kamerater,
 Dette er punkter til ei innledning på lagsmøte om KK-året og gjennomføringa av høstkampanja. Bruk det som dere synes passer til deres situasjon. Lykke til.

Kameratslig hilsen

Arne L. [REDACTED]

1. OM DEN POLITISKE SITUASJONEN OG AKPS OPPGAVER.

Den vestlige kapitalismen har vært inne i, og er inne i ei djup økonomisk krise. Stadig skarpere konkurranse om profitten, og utvikling av ny teknologi, med den enorme kapitalinnsatsen det krever - fører til at det etterhvert blir utvikla en stort sett lik strategi, en aggressiv strategi, i alle de vestlige kapitalistiske landa for å komme gjennom krisa. Ikkenoe av det som skjer er tilfeldig, og det er mulig å de felles hovedtrekka i planene til borgerskapet. AKP har stilt det som ei hovedoppgave å finne disse hovedtrekka. Det er det vi kaller den store kapitalismediskusjonen.

Det foregår store forandringer i verden: Sult, gjeldskrise, opprør i 3. verden, djup økonomisk krise i den kapitalistiske verden, store teknologiske endringer.

Vi er revolusjonære, vi har for å sitere Dag [REDACTED] et sug i oss, et sug etter å forandre". Vi kjemper en lang kamp for å skape de subjektive, de sjølnødvendige forutsetningene for forandring. De viktigste forutsetningene for revolusjon er et kommunistisk parti og en arbeiderklasse som er seg sin historiske oppgave bevisst. Skal dette være mulig må vi sjølsagt kjenne terrenget vi slåss i, vi må vite åssen virkeligheten ser ut. AKP må bli ekspert på kapitalismen for å bli istand til å fylle oppgava si. Avisa Klassekampen er ved siden av partiorganisasjonen det viktigste politiske våpenet vi har.

Vi må også kjempe for å skape den andre viktige forutsetninga, nemlig en arbeiderklasse som veit hva den vil, som er seg sine evner og styrker bevisst, som kjenner sin plass i historia.

Derfor må vi også bli ekspert på arbeiderklassens forandringer og utvikling. Det betyr at vi må slåss mot tradisjonelt borgerskap og sosialdemokrati om arbeiderklassens virkelighetsoppfatning, om hvordan det som skjer skal tolkes og hvilke handlinger som kreves. AKP er det bevisste elementet i arbeiderklassen og folket og vi slåss for å vinne huene og hjertene til arbeidskameratene våre. Vi slåss for å transplantere det samme suget etter forandring som vi sjøl e eller annen gang har fått planta i oss. For at ikke anti-stoffer skal frastøte denne transplantasjonen må vi hele tida tilføre ny kunnskap, leite etter sammenhenger og anviser svar.

Lære og handle. Hva har vi lært til nå om det som skjer med arbeiderbevegelsen og fagbevegelsen i Vest-Europa? Vi ser at det er klare likheter i de planene og tiltaka som settes i verk. Og vi ser at nesten alt som skjer i Norge av angrep på arbeidsfolk både politisk og økonomisk er et ERKO av det som

skjer i resten av de kapitalistiske landa, bare noen få år forsinka. Hele omstillingspolitikken som gjennomføres i Norge nå, har pågått i Vest-Europa siden begynnelsen av 1970-tallet. Det kapitalistiske borgerskapet har sett seg ut to "ofre" i jakta på maksimal profitten, det er disse to "ofrene" som skal betale prisen for de uløslige motsigelsene i kapitalismen, som skal bære byrdene av kapitalismens "onde idioti".

Det ene offeret er folka i den 3. verden. De rammes hardest av imperialismen, men det er også der motstanden er sterkest. For arbeidsfolk i Norge og i Europa er et av de viktigste spørsmåla åssen de skal stå sammen med 3. verden mot imperialismen. Regjeringene i Vest-Europa stiler seg bak USAs aggressive politikk og blir stort sett villig med på kampen mot "den internasjonale terrorismen". De har felles interesser med USA, opprettholde den voldsomme utbyttinga av den 3. verden, og gjennom det få igjen penga sine. Imperialismen er avhengig av en undertrykt og disiplinert 3. verden.

Ett eneste tall for å underbygge dette: Landa i den 3. verden hadde i 1984 ei samla gjeld på 895 milliarder dollar. Hva om mange av disse landa reiv seg løs fra imperialismens grep? Hva om de nekta å innordne seg det imperialistiske herredømmet? Hvilke økonomiske og ikke minst politiske følger ville det ikke få for imperialismen. Ingen tvil om at det er i den 3. verden dynamiten ligger lagra.

Men det er heller ingen tvil om at arbeiderklassen i Europa har felles interesser med folka i 3. verden. Hvis tenninga blir stilt riktig mellom arbeiderklassen i de imperialistiske landa, øst som vest, og folka i den 3. verden, kan det dra igang en mektig motor.

Det andre "offeret" er arbeiderklassen i de kapitalistiske landa. Alle landa i Vest-Europa har et felles problem, konkurranse-evna. Det er den sterkestes lov som hersker. Den som vinner i konkurransen blir den sterke, overlever. Arbeidere og arbeidsløse skal betale den nødvendige prisen for at arbeidskjøperne skal klare å opprettholde konkurranseevna internasjonalt eller i kampen mellom de enkelte kapitalistene. Arbeidsfolk herjes av den økonomiske grunnloven under imperialismen, jakta på maksimalprofitten.

Regjeringene i Vest-Europa prøver å oppnå like konkurransevilkår med de mest avanserte kapitalistlanda, USA og Japan. Derfor ser vi omfattende angrep langs minst 5 parallelle akser:

1. Store strukturforandringer av industrien. Tungindustri ut, ny teknologi og vekstindustri inn. Stor arbeidsløshet, vil øke hele tida.

2. Lønna skal ned. Lønnsfastsettelsen skal bli mer fleksibel.

3. Vekk med normal arbeidsdagen. 8-timersdagen 37 1/2 eller 40 timers uka skal erstattes av fleksibel arbeidstid. Kvinnene over på deltid.

4. Den sosiale sikkerheta skal nedbygges. Reduksjon av offentlige overføringer og tilskudd, privatisering av offentlige tjenester.

5. Arbeidsmiljølover, avtaler, etc. skal mykes opp. "Åpnere samfunn", tilrettelegging av nye friere kapitalbevegelse.

De som i første rekke vil bli ramma er kvinnene, ungdom, arbeidsløse og fagbevegelsen som helhet.

For å få igjennom denne offensiven har borgerskapet og

regjeringene satt i gang forskjellige ideologiske offensiver. Den viktigste, og den som har størst sjanse til å vinne fram her i Norge, er ideen om alle er i samme båt, utstrakt klassesamarbeid må til for å komme igjennom krisa, og "gjenskape" den levende og framgangsrike kapitalismen. Se på hva som skjer i Norge nå. Arbeiderbladet prøvde å forklare regjeringsskiftet i begynnelsen av mai på denne måten: "Arbeiderbevegelsens kamp for sosial fordeling av goder og byrder på den ene siden, opp mot høyrekreftenes usosiale fordelingspolitikk på den andre."

Vi veit at det er en grunnleggende enhet mellom de tradisjonelt borgerlige partiene, og det borgerlige partiet DNA, og mellom LO og Industriforbundet, når det gjelder den økonomiske politikken, nemlig moderasjon og omstilling. Også i Norge er det arbeidsfolk som skal betale. Vi bør juble av glede når DNA nå har tatt på seg regjeringsansvaret.

DNA er i ferd med å gjennomføre en strategisk tabbe av dimensjoner. Når DNA tar på seg oppgava å gjennomføre nedskjæringene vil klassemotsigelsene innad i DNA settes i aktivitet. DNA har nesten 2/3 av arbeiderstemmene. Det er dette velgergrunnlaget som vil bli ramma av ei DNA-regjerings nedskjæring. Det er opplagt at den taktiske situasjonen for oss som representerer kamplinja i fagbevegelsen og arbeiderklassen blir enklere med DNA i posisjon enn i opposisjon.

Se bare på hva som allerede har skjedd i tariffoppgjøret i offentlig sektor, og DNA-regjeringas devaluering og skatteforhøyelse som tok tilbake tillegga i privat sektor. Så la oss håpe at DNA-regjeringa blir sittende lenge, og at vi evner å utnytte situasjonen til å reise kamper mot angrepa og utvikle nye og gode allianser i tida framover?

2. SITUASJONEN I GRUNNORGANISASJONENE.

Landsmøtet i 1984 slo fast at et av de alvorliste problema til partiet var den forfatning grunnorganisasjonene i partiet var i. Massearbeidet hadde tørka inn, politikken blei utvikla helt andre steder enn i partiavdelingene, mange partimedlemmer var oppgitt over at arbeidet i partiavdelingene var blitt trist og rutineprega vanarbeid. Landsmøtet stilte det som ei viktig oppgave å rette opp situasjonen, og det nye SK vedtok en 4-årsplan som har som mål å rette opp situasjonen i grunnorganisasjonene. KK-året er et viktig og helt nødvendig ledd i dette arbeidet.

3. 6 POLITISKE MÅLSETTINGER FOR KK-ÅRET:

1. 1986 er året da vi skal snu den nedadgående tendensen når det gjelder opplaget til Klassekampen. Målet er å snu tilbakegangen, - og løfte nivået på abonnenststammen et hakk opp. 1200 abonnenter i vinterkampanja og 2000 abonnenter (brutto) er de kvantitative målene som må nås for å oppnå dette.

2. Utvikle det løvtynne skiktet av KK-aktivister til å bli et stort skikt i hele partiet. Vi må få aktivister på alle plan og på alle steder. Den viktigste oppgava til partiavdelingene i forberedelsene til høstkampanja, og en forutsetning for et vellykka KK-år, er at det verves mange KK-aktivister i partiet.

3. Gjøre partiet synlig.

Ut på gata, ut som kommunister. Bruke KK i lokalsamfunnet, på arbeidsplassen, bruke KK i alle kamper. Dekke de 100 viktigste/største arbeidsplassene i Norge.

4. Forandre arbeidsstilen i partiet. Stille konkrete kontrollerbare mål, og kreve at ledelsen på alle plan går i spissen. Kontrollere ledelsen, ikke ved moralisme og pekefinger, men ved å bruke krav om praksis som et av midla til å politisere KK-arbeidet.

5. Bygge ut partiet. Brøyte nytt land, legge et grunnlag for KK-øking, og for vervekampanje til partiet. Bruke KK som det viktigste redskapet for å utvikle systematisk og vitenskapelig massearbeid. Partiet undervurderer i dag grovt de vitenskapelige og systematiske mulighetene for målretta massearbeid som ligger i

4. KK-ÅRET SÅ LANGT.

Vi klarte vinterkampanja, men fornyingsarbeidet er for dårlig slik at vi har problemer med å holde framgangen. Undersøkelser gjennomført i et antall partiavdelinger (se egen artikkel om denne i juni-TF) bekrefter at KK-året kan bli en god metode for å rette opp situasjonen i grunnorganisasjonene.

KK-arbeidet er en god gradmåler på aktiviteten i partiavdelingene. Undersøkelser viser at i løpet av KK-årets 4 første måneder er det hele 2/3 av partiets medlemmer som ennå ikke har verva en eneste abonnent. I halvannet år har vi gjentatt og gjentatt at partiets grunnorganisasjoner fungerer for dårlig, hele 4-årsperioden fram til 1988 må brukes for rette opp situasjonen. KK-året er et viktig ledd for å få til det.

Gjennom å kartlegge aktiviteten i KK-året, gjennom å stille helt konkrete og målbare krav til hele partiet vil KK-året og , og **mangel på resultater** tvinge fram sjølransaking i partiavdelingene.

KK-arbeidet. Vi må bli dyktigere til å **organisere for vekst**. KK-arbeidet er ypperlig egna til den type jobbing. Sympatisører og venner av partiet/avisa må trekkes med i arbeidet.

6. Lage ei enda bedre avis.

Utvikle interessen for kvaliteten på avisa, kartlegge og aktivisere bidragsyttere til avisa. Skape et klima for kontinuerlig debatt i og rundt partiet om KK. En debatt som utløser aktivitet, som gir konkrete resultater, som utvikler personlig interesse og ansvar for avisa som et politisk redskap - og for å utvikle ei god og proff avis.

Få bedre distriktsdekning bl. a. gjennom lokalkorrespondentnett, aktivisere tipstelefonen. Få partiets intellektuelle til å bidra med stoff, leite fram de skriveføre arbeiderne.

(Om KKs redaksjonelle linje, se SK-vedtaket fra juni-86).

Partiavdelinger som får store problemer med å få resultater i KK-året vil bli tvingt inn i en form for "eksistensiell krise", en "meninga med vår partiavdeling" - situasjon. For at dette ikke skal ende med sammenbrudd for partiavdelinga er det viktig at avdelingsdiskusjonen rettes inn på hva det er å tjene på å bruke tida si på å jobbe med KK.

Den store fordelene med å stille arbeidet med KK som det viktigste i 1986 - nemlig at det også er noe av det enkleste ei partiavdeling kan drive med. Det er lett å gi anvisninger på hva som må gjøres, og det er lett å omsette til praksis. Enhver liten engelse med KK-arbeidet har

den svært tiltalende egenskapen
at den gir resultater. Og ikke
minst, det er lett å holde seg på

jorda når framgang/tilbakegang
kan måles i konkrete tall.

5. HOVEDPROBLEM - OG HOVEDOPPGAVE FORAN HØSTKAMPANJA.

Hovedproblemet så langt i KK-året er at det er altfor få KK-aktivister i partiet. Fremdeles er situasjonen slik at mesteparten av KK-arbeidet drives av et tynt skikt KK-entusiaster. Alle partiavdelingene må diskutere hvordan de skal klare å aktivisere, eller sagt på en annen måte, verve flere KK-aktivister BLANT partimedlemmene. KK aktivister i avdelingene må drive løssalg og VERVE abonnenter.

6. METODER FOR ARBEIDET.

Sjøl om vi klarer målsettingene for abonnenter i kampanjene er nettoresultatet for svakt.

Vi mister altfor mange abonnenter pga. dårlig fornyingsarbeid. Samtidig viste vinterkampanja at det er mulig å oppnå svært gode resultater gjennom et mer profftt fornyingsarbeid. Telefonfornyinger er av de viktigste metodene. En forutsetning for varig framgang er at det drives et effektivt fornyingsarbeid.

Gjennomfør løssalgsstøt kombinert med verveoppfølging. Utnytt omlandet til det enkelte partimedlemmet. Verv blant venner og kjente, men ikke gjør det til ei personlig oppgave. Dann ei lita vervegruppe innad i avdelinga som samler opp alle navn og som får i oppgave å oppsøke disse. Erfaringa viser at det gir gode resultater.

7. DET ER INGEN SKAM Å STARTE I TIDE.

Høstkampanja skal starte 1. september. Partiavdelinga må gjennomføre møte om KK-året innen 28/8. Det er viktig at det legges en lokal plan for gjennomføringa av høstkampanja, tilpass denne etter den sentrale planen for gjennomføringa av høstkampanja.

Plan høsten 1986

Vi trykker her en plan for høstens arbeid fra en av avdelingene. Vi mener den kan være nyttig som eksempel for andre lag når de skal utarbeide sin høstplan.

1. KLASSEKAMPEN - høstkampanje.

30. august - 15. november.

Mål:

13 abonnenter.

9 støtteringsmedlemmer.

Lørdagsgruppene i stabilt salg og en organisert pk-gruppe.

Diskusjon om avisas redaksjonelle profil.

Interne tiltak:

KK-konferanse i august. KK-ansv stiller.

Lagsmøte om KK-høstkampanje - innen 28. august.

Oppfølging hvert eneste styremøte/lagsmøte under kampanja.

Faseplan/sentralt:

For 28. aug.:	Lagsmøte om kampanjen gjennomført.
Torsdag 28. aug.:	Klassekampens første nr. med "New Look" kommer.
Lørdag 30. aug.:	Landomfattende "fellesstart" på kampanjen, salg fra stands flest mulig steder.
30. aug. - 6. sept.:	Løssalguke; maks. salg flest mulig dager på stand, dører, arbeidsplasser etc.
6.-13. sept.:	Salgsavdelinga i Oslo sender avisa gratis til alle tidligere abonnenter tilbake til 1.1.84, hele uka.
13.-27. sept.:	2 ukers intens oppsøking av gratisabonnentene fra uka 6.-13. sept. Hovedoppgave: Fornyng.
27.sept.-4.okt.:	Billig korttidstilbud sendes ut.
11.-18.okt.:	Arbeidsplassuke. Målsetting er 1) å få til salg på 100 utvalgte steder, og 2) få partimedlemmer og faglige tillitsvalgte til å selge på egne arbeidsplasser.
Lørdag 11. okt.:	5 uker igjen av høstkampanjen. Målsetting for alle distrikter og lag: 50% av målene oppnådd.
1.-15. nov.:	Innsparthusuker.
15. nov.:	Høstkampanje avsluttes.

2. Fagforeningsjobbing.

Minimum ett lagsmøte om arbeidet i fagforeningene.

- Hva blir hovedstolpene i opposisjonens politikk, konkrete mål m.h.t.

FUF, 1. mai, internasjonalt, kvinne o.l.

- Hva slags mål stiller vi til årsmøtene.

3. Kvinnepolitikk.

Bygge kvinnegruppe, evt. KF-gruppe; ansvarlig Anna.

Arrangere åpent møte: "KVINNEN DET REVOLUSJONÆRE KJØNNET"

uke 43/44 for Hordaland AKP (ml)

Ansvarlig: An ■, B ■, S ■, G ■.

4. Medlemsverving.

Studiesirkel-ekstern - innen 1. okt. - ferdig i midten av des.
Ansv. må avsettes i august/sept.

5. Studier/skolering.

Obligatoriske partidiskusjoner: Arbeidsprogrammet - oktober.
Partimodell - okt/nov.
Resten av prinsipp-programmet - 4 meter.

6. Datoer.

21. august - Tsjekko
27. des - Afghanistan.

KADERPLAN.

Styret: E: 1. lagsleder 2. DS-oppg. 3. Fagforening. 4. KK/torsd.
A: 1. lagskasserer 2. Kvinneorganisering 3. KK-lørd 1
4. fagforening
K: 1. styremedlem/fagforening 3. KK-lørd 2
N: 1. styremedlem/KK-ansv. - lørd. 3 2. Fagforening
O: 1. Fagforening 2. KK-lørd 2
A: 1. Atomkraftverk 2. Fagforening 3. KK-lørd 2
G: 1. RV-radiu 2. Fagforening 3. KK-lørd 3
S: 1. Kvinnefronten 2. Fagforening 3. KK-ikke salg
B: 1. Internasjonalt ? 2. KK- ikke salg

Problem:

E:s Hovedoppgave.
Det må settes av leder til studiesirkel.

RAPPORT FRA DISKUSJONENE OM 3. VERDEN

Her gjengir vi en rapport fra den obligatoriske partidiskusjonen om 3. verden. Dette var en del av "den store kapitalisme diskusjonen" som inngår i partiets "strategiske plan" for landsmøteperioden. Situasjonen i den tredje verden skjerper seg. Se bare på utviklinga av sultkatastrofen, gjeldskrisa hvor Peru nå er nektet flere lån fra det internasjonale pengeforbundet, og sist men ikke minst frigjøringskampen i Afghanistan og det sørlige Afrika. Svært få lag har sendt inn rapport fra diskusjonen om 3. verden. For at DS skal få kjennskap til stoda i avdelingene på dette området oppfordrer vi alle lag som ikke har gjort det, og straks å lage en rapport, det er viktig for oss, sjøl om vi ikke forlanger at alle leverer en så utførlig rapport som denne.

Spørsmålene fra DS:

1. Vi har avholdt to lagsmøter om 3. verden - tilsammen ca. 3 timer. 1. møte om gjeldskrisa. 2. møte om sultkatastrofen. To forskjellige innledere gjennom styret. Stensilerte opp en god del materiale til alle i laget.
2. Ingen eksterne tiltak ble

tatt, men spørsmålet ble reist, se nedenfor. Vi har tatt et initiativ i.h.t. Tsjernobyl/atomkraft, men ikke som følge av 3. verden diskusjonene.

3. Vi har ikke fattet noen vedtak utover at denne oppsummeringen skulle gjøres og at forslag til tiltak skal legges fram (se

nedenfor)

Referat fra 1. møte: Gjeldskrise v/ G. [redacted]

Innledning:

Etter den andre verdenskrig: jevn oppgang, som ble brutt i 70-åra: OPEC -73, Vietnam -75.

Sjøl om det i 70-åra var stagnasjon i OECDs økonomi, var det noe vekst i 3. verden landa - og store låneopptak fra OECD ble gjort.

Dvs. krisa i OECD var i grunnen mangel på investeringsmuligheter og lån til 3. verden var en naturlig vei for kapitalen å søke.

Nasjonaliseringen i 3. verden har betydd at de rike landa ikke eier selskapene direkte, men gjennom svare lån har de kontroll over produksjonen og profitten likevel (nykolonialisme).

Samlet gjeld til 3. verden: 600 milliarder \$, Brasil står for 1/6.

Stor låneetterspørsel i 10 år, rentene går opp, 3. verden-land har et enormt press mot økonomien for å skaffe seg valuta til tilbakebetaling.

Derfor CASH CROPS: jordbruk og produksjon for eksport. Samtidig har prisene på råvarene fra 3. verden sunket. Cash Crops tvinger produksjonen vekk fra egen matvareproduksjon og fører til jordbruk i strid med økossfæren.

3. verden gjør nye låneopptak for å sanere gammel gjeld: 70-80% av lån går til nedbetaling av gammel gjeld. Ved lavkonjunktur utgjør denne gjeldskrise et reelt problem for imperialismen som system.

I 1983 gikk de rike landa til en samlet gjeldssanering for Brasil

for å unngå sammenbrudd.

Eksempler på hvordan eksport-presset fungerer for de fattige landa:

Bangla Desh: katastrofe i 1973, eksporterer samtidig 3 x det folket trengte av ris.

Columbia eksporterer melikker. Nigeria eksporterer bomull.

Internasjonale pengefond (IMF).

Politisk makt, garanterer for lån, administrerer lån.

147 land er med, rikdom avgjør stemmeandel. 3. verden har 35% stemmer.

IMF går inn å legger pålegg om nedskjæringer i off. sektor, prisøk. o.l.

Brasil: Store demonstrasjoner mot IMF. Likeså Argentina.

USA's bønder er mot IMF's tiltak m.h.t. Cash Crops: - markedet deres blir ødelagt av billige varer fra 3. verden.

Gjeldskrise:

Krise består i at 3. verden landa ikke har penger til å betale. Flere land har ikke betalt. Argentina betaler mindre og seinere enn de skal. Cuba er mot å betale. Peru betaler kun 10% av eksportinntektene. Hvis Brasil nekter å betale, vil det ryste systemet. Det trengs et opprør mot IMF fra en samlet 3. verden.

Diskusjonen ble mye spørsmål til innleder. Vi var inne på norsk U-hjelp som hjelper norske bedrifter, 400 mill. kr. til 3. verden, 200 mill. kr. til Norsk Hydro.

Vi berørte IMF's belønningssystem og at det faktisk er bevegelse i retning gjeldsnekt, særlig i latin-amerika: Peru, Argentina og

Brasil.

Et problem i denne kampen er at NØV-kravene er tapt og oppgitt. (NØV = Ny Økonomisk Verdensorning. Solrenning.)

2. møte: Sultkatastrofe v/Os [redacted].

Innledning: Afrika 550 millioner folk. 16 pr. km², lite i forhold til f. eks. India 200 pr km² - Afrika: 60% på landsbygda. Afrika var sjølforsynt med mat fram til 1950. Sjel om flesteparten bor på landsbygda gjøres det svært lite investeringer på landsbygda. eks. Gambia: 82 % bor på landsbygda - kun 10% av investeringene er gjort på landsbygda.

Sulten fører til rovdrift på jorda. (Manglende investeringer fører også til dette). Gjenvinning av jorda tar lang tid og det er dyrt:

Egypt: det koster 13000 \$ å gjenvinne 1 dekar (10 mål).

(Her er det en feil:

1 dekar (da) = 1000 kvadratmeter, 1 hektar (ha) = 10 dekar. Hektar er den enheten som er mest brukt i skriftlig framstilling nå.

Mål er en gammel norsk enhet: 1 mål = 1 dekar. Solrenning.)

Det tradisjonelle jordbruket ødelegges av Cash Crops/Hard valuta/peanøtter/bomull.

Det har alltid vært tørkeperioder i Afrika hvert 10-15 år. Det tradisjonelle jordbruket har tilpasset seg dette - det nye er uttarmingspolitikken.

Uttarmingspolitikk.

Slavehandel: 1/3 av de beste folka ble tatt fra Afrika. Koloniherrne tok den beste jorda til eksportprodukter (vest-marked). Etter frigjøring skjer det samme gjennom Cash

Crops. Uhjelp fra nord mislykka: F.eks. Canada/Afrika: 80% canadiske varer. Mye uhjelp er store damanlegg/veianlegg uten koordinering. Disse store prosjektene er mest tjenlig for giver-landa.

Uhjelp jordbruksprosjekter tar ikke utgangspunkt i Afrikas jordbruk og afrikas bønder: kvinnene. De krever resultater for raskt og utarmer jorda. Uhjelp fordeler seg slik:

10% katastrofe hjelp.
20% langsiktige prosjekt.
70% gis/selges til lokale styresmakter.

Mottakerland mangler ofte byråkrati til å ta imot. Dette fører også til gjeldsnarkomani: lettere å få hjelp, enn å få igang egenproduksjon. De lokale styresmaktene overser jordbruket og bondene: KVINNENE.

Egypt: ca 50-70% bønder er kvinner. Offisielle tall: 3,6% kvinner. I Ghana står kvinnene for halvparten av produksjonen og 1/3 av salget, men har ingen status i jordbruksprogrammet deres.

Jordbruksprogrammer gir mannfolk hjelpemidler, dytter kvinnene ut av jordbruk: ødelegger jordbruk og undertrykker kvinnene. Jorda blir skilt fra produsentene.

I diskusjonen trakk vi fram hvorfor de lokale styresmaktene ikke bryter med denne politikken. Samtidig ser vi sammenhengen mellom Vestens økonomi og den økende undertrykking av 3. verden.

De to lagsmøtene vi har hatt om den 3. verden har gitt oss en del kunnskap. Diskusjonene har ikke vært preget av diskusjon i vanlig forstand, men mer spørsmål. To lagsmedlemmer har gjort bra innsats med å lage innledninger.

Men hva gjør vi med dette?

Dette spørsmålet ble stilt. Det ble videre stilt spørsmål om noen kunne tenke ut forslag til eksterne tiltak, men ingen tok det på seg. Hvorfor??? Har vi ikke kapasitet eller er vi redde for å gå ut med standpunktene vi kommer fram til. Jeg er overbevist om det siste. Sjelkriminalisering.

Jeg har følgende forslag:

I løpet av høsten arrangerer partilaget vårt et åpent møte om gjeldskrise og sultkatastrofe: Ansvarlige [redacted] og O [redacted].

Skjer det liknende saker som avsløringene av SAGA og BENIN, tar styret i laget på seg oppgava med å lage demonstrasjon. Sør-Afrika er også nærliggende for initiativ. Styret må vurdere dette.

E [redacted].

2. RANGS BESUDLINGSARBEID ?

Me har diskutert RV allment og særskilt i laget. Grunnlag for ordskiftet var innleiing som bygde på V.V. si oppsummering av 10 års RV-arbeid, laget si oppsummering av eige arbeid 1985, RV-kontakt nr. 3 1986, samt undertekna sine egne reynsler. Dessutan april TF 1986.

Me kom aldri lenger enn til spm. 1 som var: "Er RV-jobbing 2. rangs besudlingsarbeid, eller er det ei oppgåve av strategisk vekt?" Laget delte seg i to: Den eine delen meinte at parlamentarisk arbeid nok har strategisk vekt, men nett no er det berre tull å sitja i parlamentariske organ FORDI folk har så store illusjonar om parlamentarismen, fordi me AUKAR desse illusjonane ved å delta. Odda er eit døme på slikt: Di fleire saker kameratane vann, di fleire illusjonar fekk folk. Det er ein motsetnad mellom "Ten Folket" og "avslør systemet".

Parlamentarismen sitt vesen er å drukne representantane i papir, og såleis gjera dei avmechtige og frustrerte. Slik søling med krefter må det verta slutt på. Me treng dei i den utenomparlamentariske kampen. Der kan me både tena folket og avslora systemet. Valkamp må me boikotta.

Sidan eg er blodig usamd i dette på nesten alle punkt, og sidan eg oppsummerer, vil eg berre ta med følgjande:

1. Eininga mellom "ten folket" og "avslør systemet" ER ein motsetnad med må jobba med. Når avslører/tilslører me?
2. Viss argumentasjonen ovanfor er rett, tyder det at
 - a) prinsipp-programmet vårt, pkt. 4,6,4 er galt
 - b) alt, absolutt alt, Lenin skreiv om dette (jf. bd 5, s47-48 etc, bd. 4, s73-82) er tullball. Det er isåfall rart, sidan praksisen hans klaffa så bra. Eg meiner Lenin sine taktiske vurderinger var rette i Russland då, og at dei underliggjande prinsippa hans er enno rettare i Noreg i dag.

Viss synspunkt a la parlamentarisk arbeid er skadeleg/ikkje naudsynt står sterkt i partiet, ser eg det som "eit fårleg avvik", og ein refleks av parlamentariske illusjonar hjå kameratane sjelve. Og då er det ikkje rart at det er så satans vanskeleg å få rot&fot på dette (naudsynte) helvers drittarbeidet.

Kr [redacted] V.

OM RØD UNGDOM

Jeg har en datter på 13 år, men jeg kommer ikke til å oppmuntre henne til å melde seg inn i RØD UNGDOM. Tvert om jeg kommer til å legge hindringer i veien for henne: Når dette er sagt, så kan jeg forklare hvorfor. La oss være enige om at foreldre som er partimedlemmer i utgangspunktet ønsker at ungene skal finne fram til politisk organisering i RU. Så hvorfor ikke, når ungen, alderen og RU er der?

RU hadde parolemaling ettermiddagen før 1. mai. Medlemmer og sympatisører, hvorav datter og var med. OK.

Da malingen var over gikk det hele over i en fest, også OK i seg selv, bortsett fra at det kom øl og vin på bordet. Og det er ikke OK. For det første så trodde jeg og vel alle, at en RU-samling var alkoholfri.

Hvem hadde øl og vin med? Var det jentene på 13-14-15? Nei. Øl og vin ble servert og spandert av gutter i alderen 16-22 år, og så var det opp til jentene om de ville nøye seg med brus eller ei. Det er ikke lett for jenter å si nei når barske gutter som er nesten voksne eller er voksne plutselig gir en jente på 13-14-15-16 år anledning til å lette fra bakken, anledning til å føle seg voksen, hvertfall føle seg som en av de voksne. (Det er ikke lett for gutter i samme alder 13-16 år å si nei heller.)

Denne historien har flere mulige løsninger:

- Vi knesetter absolutt forbud igjen, og lar ungdommene diskutere seg i mellom til de er blå i trynet.

- Men det er en annen diskusjon som vi også må reise, skal det komme noe mer enn et alkoholforbud ut av dette. DET BØR VÆRE ALDERSBARRIERER I RU, d.v.s. grupper inndelt etter alder.

alderen 13-16 (ungdomsskolen) har noe politisk å hente ved å jobbe politisk sammen med gutter i alderen 17-22 år. For i et slikt miljø som er fullstendig aldersblandet, så vil de halv voksne guttene uvegerlig få en dominerende rolle i miljøet, uvegerlig så vil de virke imponerende ikke bare fordi de har mer politisk erfaring, men fordi de lever et annet liv, har større frihet, er mindre barn, er mer voksne, har prøvd mer, har lyst på mer og klarer mer, og i tillegg så stikker de ikke dette under en stol.

Guttene bør diskutere om de ikke bør bryne nesa si på jevnaldrende gutter og jenter, istedet for å søke nedover for å få beundring.

Jeg ønsker at RU tar alvorlig hensyn til den skjeve kjønns- og alderssammensetningen og oppretter rene aldersgrupper, gjerne etter skoleslag.

Jeg ønsker at RU satser på å bygge opp unggjentene og ungguttene i forhold til politikken. At det blir stillet krav til de halv voksne guttene om å vise ansvarlighet overfor dem som er yngre, gutter og jenter, enten de treffes i RU eller utenfor RU. At det stilles krav til dem som fremtidige ledere av RU. Diskusjon må til.

Mor og far.

(Svar fra Rød Ungdom kommer i neste nummer av Solrenning).

ÅPNE MØTER

Det er planer om å arrangere flere åpne møter i løpet av høsten.

Det første blir et møte 2. september der Kjersti E. [REDACTED] skal innlede om mannsrollen under tittelen: Den progressive mannen - alliert eller bremsekloss?

Videre er ser det ut til å bli et møte som tar for seg gjeldskrise og et annet under tittelen: Kvinnen - det revolusjonære kjønn. Flere andre møter er også under forberedelse, følg med i avisene!

BØLLEKURS.

Det arrangeres bøllekurs 19. - 21. september.

Påmelding til: Åse M. [REDACTED]
Myking, [REDACTED] 6

5091 FLAKTVEIT

Telefon: 18 [REDACTED]

KVINNEFRONTEN.

Avdelingsstyret har innmeldingsblanketter for kvinnefronten, bruk dem og be om fler når de er oppbrukt!

